

Til § 2.

Man lægger megen vægt på, at der i regionplanudvalgene kommer repræsentanter for de berørte kommunale organer, som dog selvsagt ikke alle kan få medlemmer af regionplanudvalget, hvis det skal få en størrelse, der kan sikre dets aktive medvirken i planlægningsarbejdet. Kommunale organer bør have den afgørende indflydelse ved at få til sikret flertallet i regionplanudvalget.

Repræsentationen for lokale og centrale planlægningsmyndigheder har til formål at sikre koordinationen med disse og at sikre, at planlægningssynspunkterne kommer frem ved udarbejdelsen af regionplanforslaget.

Der kan nedsættes underudvalg for planlægning inden for regionplanområdet, som evt. kan tage sig af specielle planlægningsopgaver.

Egnsplanarbejdet betales i et vist omfang for tiden af de lokale myndigheder, medens udgifterne ved udarbejdelsen af byudviklingsplaner og fredningsplaner afholdes fuldt ud af statskassen. Kræves der en systematisk regionplanlægning som led i et landsplanarbejde, bør udgifterne ved en sådan regionplanlægning formentlig afholdes fuldt ud af statskassen.

Der er ikke tale om, at andre planlægningsudgifter end de med en regionplanlægning forbundne i denne relation skal afholdes af statskassen.

Til § 3.

Regionplanlægningens hovedopgaver må være på grundlag af undersøgelser og en sammenfattende vurdering at angive i store træk, hvor den bymæssige udvikling og den industrielle bebyggelse skal finde sted, eller hvor en mere detaljeret planlægning med henblik på en sådan udnyttelse skønnes umiddelbart fornøden, hvilke områder der skal bevares som landbrugsområder, samt hvilke områder der skal fredes eller tjene rekreative formål.

En stor del af arbejdet vil blive at fremskaffe foreliggende oplysninger og planer, ligesom regionplanarbejdet i vidt omfang vil bestå i at koordinere andet, i forvejen stedfindende planlægningsarbejde, som udføres af bl. a. de stedlige bevilgende myndigheder. Herunder må bl. a. påses sammenhængen med planer for tilgrænsende områder.

Det er tanken, at landsplanudvalget ved generelle vejledninger og undersøgelser skal støtte regionplanudvalgene i deres arbejde.

Det er endvidere af så stor betydning for regionplanarbejdet, at regionplanudvalget allerede på planlægningsstadiet forhandler med lokale og andre myndigheder — bl. a. fredningsplanudvalgene — at man har foreslået indsat en forskrift herom.

Til § 4.

Af største vanskelighed er at fastlægge, hvor langt regionplanudvalgs myndighed skal gå i forhold til mere afgrænsede, lokale myndigheder og deres planer (byudviklingsudvalg, fredningsplanudvalg, amtsråd som vejmyndighed, kommunalbestyrelserne som byplanmyndighed o. s. v.) Disse myndigheder og planudvalg m. v. kan ved hjælp af regionplanerne under alle omstændigheder få en værdifuld og ofte uundværlig vejledning, men de pågældende myndigheder bør ved den daglige administration være selvstændige i forhold til regionplanudvalget.

Ifølge forslaget §§ 4 og 5 har regionsplanen kun vejledende karakter, og på indeværende tidspunkt, hvor der ikke foreligger erfaringer, har man indskrænket sig til i § 5, stk. 2 at foreskrive, at der ved den videre planlægning altid skal redegøres for forholdet til regionplanen, der desuden kun, ifølge forslaget § 3 skal angive retningslinier for områdets fremtidige anvendelse m. v.

De planer der bliver tale om inden for regionplanområdet, skal i forvejen i almindelighed godkendes af overordnede myndigheder; og der vil her formentlig kunne sikres et værdifuldt vekselvirknings- og samarbejdsforhold, idet den lokale myndighed normalt vil kunne komme i overensstemmelse med regionplanudvalget og dets plan, således at den godkendende myndighed herefter vil være indstillet på at godkende forslaget uden en fornyet efterprøvelse af de regionale forhold i planen.

Det betragtes som en selvfølge, at boligministeren inden godkendelsen af et regionplanforslag forelægger det for væsentligt berørte ministerier og styrelser m. v. Det forudsættes endvidere, at eventuelle mindretalsudtalelser om regionplanforslaget kommer til udtryk ved forslaget's indsendelse til boligministeriet.

Til § 5.

Der er ved bestemmelsen i § 5, stk. 1, udover de nævnte udvalg tænkt på f. eks. skoleplanlægning, sygehusplanlægning o. lign.

Princippet i forslaget i § 5, stk. 3 og 4 er, at der kun for de oversigtlige planer inden for regionplanområdet er foreskrevet en obligatorisk høring af regionplanudvalg, medens de øvrige planers forelæggelse for regionplanudvalget kræver en aktivitet fra dets side. Kommunale byplaner m. v. skulle herefter sædvanligvis ikke forelægges for regionplanudvalget.